

Tylko wspólna podróż niepełnosprawnego dziecka z opiekunem z domu do szkoły i ze szkoły do domu podlega refundacji. Nie ma natomiast uzasadnienia dla rozciągnięcia zwrotu kosztów na samodzielny przejazd rodzica lub opiekuna między miejscem zamieszkania, a siedzibą instytucji oświatowej tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, sygn. III SA/GI 430/19.

Burmistrz Miasta określił zasady zwrotu kosztów przejazdów uczniów niepełnosprawnych z miejsca zamieszkania do szkoły, przedszkola lub ośrodka umożliwiającego realizację obowiązku szkolnego i obowiązku nauki w przypadku zapewnienia dowozu i opieki przez rodziców lub opiekunów prawnych. Zwrot kosztów przejazdu ucznia niepełnosprawnego odbywa się na zasadach określonych w umowie zawartej między miastem a rodzicem bądź opiekunem prawnym ucznia.

Matka niepełnosprawnej wystosowała do organu wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Strona stwierdziła, że projekt umowy z zakłada ograniczenie zwrotu kosztów związanych z dojazdami dziecka do szkoły jedynie do odległości zakładającej przywóz i odwóz dziecka, nie zaś w pełnej ich wysokości, jak zakłada ustawa. Umowa nie obejmuje drogi powrotnej rodzica (opiekuna) bez dziecka, pod odwiezieniu dziecka do placówki oświatowej, oraz przyjazd po dziecko do placówki oświatowej.

Sprawa trafiła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który wskazał, że na gminie spoczywa obowiązek zapewnienia dzieciom niepełnosprawnym dowozu do placówek edukacyjnych, co ma umożliwić im realizację obowiązku szkolnego. Jednostka samorządu terytorialnego może wykonywać swoje zadanie na dwa sposoby. Pierwszy polega na dowożeniu dzieci własnym lub wynajętym przez siebie środkiem transportu i zapewniając im w tym czasie opiekę. Natomiast drugi sposób polega na zwracaniu kosztów przejazdu rodzicom lub opiekunom, którzy samodzielnie dowożą dzieci. Sąd wskazał, że gmina musi realizować te obowiązki bez względu na obiektywne trudności i niezależnie, czy posiada na ten cel odpowiednie środki.

Z wykładni przepisu art. 32 ust 6 i art. 39 ust 4 pkt 3 ustawy prawo oświatowe wyraźnie wynika, że mowa jest o zwrocie kosztów przejazdu dziecka i opiekuna na zasadach określonych umowie zawartej między wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) a rodzicami, jeżeli dowożenie i opiekę zapewniają rodzice. Kwestię rozstrzyga użycie spójnika "i", który wskazuje na koniunkcję, czyli jedynie łączne ("sumaryczne") uwzględnienie tylko takiego stanu faktycznego, w którym dwoje osób (dziecko i rodzic) odbywa równocześnie podróż do szkoły i ze szkoły, czy placówki edukacyjnej. Dotyczy to więc tylko dwóch przejazdów, w których rodzic (opiekun) zawozi dziecko z domu do szkoły, a następnie odwozi je z powrotem ze szkoły do domu.

Zatem skarga matki niepełnosprawnej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. III SA/GI 430/19.

Źródło: CBOSA